

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ROSSE KAAT

Komisch drama in vier bedrijven,
naar “Roze Kate van Nestor de Tière

door

1880
Luk Gijsbrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr. 2393

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROSSE KAAT* op te voeren moet de naam van auteur *LUK GIJSBRECHTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/030

ISBN 978-90-385-05015

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Luk Gijbrecchts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

Rosse Kaat is de bewerking van Nestor De Tière's stuk uit 1893: Roze Kate. Het stuk had als ondertitel: "Een treurspel der smeden". Het speelde zich af in een Vlaams dorpje, ergens rond 1750. Zoals de ondertitel reeds doet vermoeden gaat het over twee smeden die mekaar een moordende concurrentie aandoen. Zoals gebruikelijk in stukken van die tijd was de rolbezetting immens groot en het woord "treurspel" dekt hier echt wel de volle lading.

Ik heb het stuk volledig herwerkt naar de "zestiger jaren" en gesnoeid in de rollen tot er acht overbleven. De verhaallijn was echter zo schitterend dat die in grote lijnen is behouden. Het Vlaamse dorpje in 1750 is dus een volkse stadsbuurt geworden in 1964 en de concurrentie tussen twee smeden werd de strijd tussen een volksfrituur en een "semi"-chique eethuis.

Ik hoop dat deze bewerking anno 1996 een eerbetoon is geworden aan het stuk van Nestor De Tière, anno 1893.

Graag wil ik twee tips meegeven:

- 1) Speel dit stuk niet realistisch. Van bij het begin mag vrij duidelijk zijn dat dit een parodie is. De acteurs mogen zich uitleven in dit verhaal vol dramatiek en passie
- 2) Er zitten nu maar een paar liedjes in. Indien het mogelijk is raad ik jullie aan om op de dramatische momenten "lucht" in het verhaal te brengen door nog een paar "songs" toe te voegen. De parodie kan er alleen maar wel bij varen.

Succes ermee. Bij de creatie in het Seeftheater in Antwerpen hebben wij er in ieder geval veel lol aan beleefd.

Luk Gijsbrechts

PERSONAGES

(3 dames - 5 heren)

Pa (Jos) : frituurbaas.

Ma (Corry) : zijn vrouw.

Franky en Johny : zijn hun "slechte" zoons.

Jan : de jongste en de "goede" zoon.

Kaat : de aangenomen dochter.

François : de buurman, een omhooggevallen blaaskaak en uitbater van het concurrerende eethuis naast de deur.

Charlotte : het "meubelstuk" uit de frituur, zuipschuit eerste klas die vanuit haar "vaste" hoekje steeds de gepaste kommentaar heeft op wat er zich afspeelt.

DECOR

Het decor is een volkse frituur uit de jaren zestig. Als het doek opgaat of het licht aan, staan alle acteurs op de scène en zingen het FRIETKOTLIED. (Dit is een zeer vrije vertaling van AMERICA uit West Side Story.

E E R S T E B E D R I J F

Refrein: Wij bakken fritten in ons frituur
 Pakken vol fritten uit ons frituur
 Wij eten fritten in ons frituur
 Puntzakken fritten uit ons frituuuur....

Strofe 1: Ik wil een kleintje met tartààr
 Geef mij een grote met pilchààr
 Klein beetje zout en een fantàà
 Vollen damp zout en een colààà

Strofe 2: Ik wil ne maxi met mayonaise
 Ikke ne mini met bearnaise
 Met een kroketje gesmolten kaas (kèèès)
 Twee viandellen en zes satèès

Strofe 3: Geef mij twee dikke bouletten
 Zijt toch content met kroketten
 Twee vette krakers, ne berepoot
 Waarom geen glas water met droog brood?

De strofes worden als dialoog gezongen

(Na deze "prelude", licht uit en even later terug aan. Franky en Johny zijn alleen op de scène. Franky staat aan de voordeur en ziet plotseling "iets" aan de overkant van de straat.)

FRANKY : Miljaarde!!

JOHNY : Wat?

FRANKY : Zie dat af!

JOHNE : Waar?

FRANKY : Op de hoek, aan de overkant!

JOHNY : *(tandenknarsend)* god.. ver.. domme!!!

FRANKY : Ons braaf broertje staat te slijmen met ons schoon "stiefzusje".

JOHNY : De zeepsmoel.

FRANKY : Hij bepotelt haar en zij laat hem gewoon doen.

JOHNY : En wij mogen geen vinger naar haar uitsteken.

FRANKY : Hij moest de kramp in zijn kloten krijgen!

JOHNY : Wij moeten van onze Pa altijd maar sleuren met zakken frietpatatten en dozen vol potten zure mosselen..

FRANKY : ...en daarna uren "knoeften" in deze klotefrituur...

JOHNY : Wij krijgen amper tijd om uit te rusten en een pint te pakken in "den Engel"

FRANKY : Pa komt ons van de toog wegsleuren en laat ons uren patatten schillen.

JOHNY : Juist, en mijnheerke daar moet niks doen.

FRANKY : Nee! Hij mag gaan "studeren". *(woord met veel minachting uitgesproken)*

JOHNY : Voor het vak dat hij nu aan het studeren is, zou ik zeker en vast niet gebuisd zijn.

(vettige lach)

PA : *(komt binnen)* Rosse, geeft mij een pintje! Twee zakken frietpatatten van tien kilo naar hier sleuren bij deze hitte, is niks meer voor mij.

JOHNY : Ons rosse heeft geen tijd om u een pint te brengen, Pa.

FRANKY : Zij heeft het blijkbaar nog niet "heet" genoeg.

PA : Sta niet zo te "lamzakken" en haal met jullie twee die andere acht zakken frietpatatten.

JOHNY : Paa....

FRANKY : Waarom moeten wij altijd...

PA : Omdat ge godverdomme te lomp zijt voor iets anders!! Bol het af!! *(Franky en Johny grommelend af. Pa gaat aan het venster kijken en roept door de voordeur.)*

Rosse!! Breng mij een pint in plaats van zo te staan "vozen"!! En gij "kleine", kruipt liever in uw studieboeken dan in hare decolleté!! Ik betaal uw school niet

voor niks!! Naar uw zolderkamer, godverdomme!!!! (*Pakt naar zijn hart*)
Miljaar... ik mag mij zo niet opboeien. Mijn hart kan hier niet tegen...

KAAT : Hier pa. (*Is binnengekomen en geeft pa zijn pintje en dan bezorgd*) Gaat het, pa?

PA : Merci, het gaat kindje, het is de warmte, ik kan daar niet tegen.

KAAT : Ga efkes op uw bed liggen. Op uwe leeftijd sleuren met twintig kilo frietpatatten...

PA : Wie gaat het anders doen?

KAAT : Johny en Franky, ze zijn sterk genoeg.

PA : Als ge het er niet met een mayonaisepot inklopt, doen ze niks!

KAAT : "Boei u zo niet op" en ga effe liggen. Ik let wel op de frituur.

PA : Het is goed. Gij zijt een braaf kind maar ik wil niet dat ge zo staat te "vozen" met onze kleine. Hij moet studeren en niet de onnozele Casanova uithangen!

KAAT : We waren gewoon aan het praten, Pa.

PA : Hij was aan u aan frutselen, Kaat!!

KAAT : Och pa, ik zie hem graag.

PA : Past er mee op. Johny en Franky zijn stikkejaloers.

KAAT : Kom nu gewoon effe liggen. (*beiden af, trap naar boven*)

PA : (*Al af*) Gij vergeet mijn pintje... (*Kaat komt het snel halen en verdwijnt dan ook naar boven*)

(*François, die twee huizen verder een "eethuis, anex café" uitbaat komt binnen. Hij is de "omhooggevallen" buurtbewoner.*)

FRANÇOIS : Volk!!!! (*Het blijft stil*) Zo gaat ge het zout niet op uw fritten verdienen.
VOLK!!!!!!

MOEDER : (*Van achter*) Johny!!!! Franky!!!! Volk!!!!

FRANÇOIS : (*Na efkes wachten*) ...Zo verdient ge zelfs geen frietje. VOLK!!!!

MOEDER : Katherina!!! Volk!!!

FRANÇOIS : (*na weer even wachten*) Ze willen hier blijkbaar zelfs geen lege puntzak verkopen. VOOOOOOOLK!!!!!!

MOEDER : (*op*) Ha, François, gij zijt het.

FRANÇOIS : Sorry,... Corry, maar als ik mijn klanten zo lang op een biefstuk moet laten

wachten, koken ze hun patatjes thuis wel!

MOEDER : François, ik weet niet waar iedereen is en ik zat mayonaise te kloppen in de keuken.

FRANÇOIS : Corry,... dat is toch niks voor u, mayonaise kloppen.

MOEDER : Wie moet het dan wel doen? Katherina heeft geen kracht genoeg om zo'n pot mayonaise te kloppen en mijne man moet aan zijn hart denken.

FRANÇOIS : Hoe is het met zijn hart?

MOEDER : Slecht! Hij zou moeten rusten maar het is een koppige steenezel. Ik zag hem daarstraks weer sleuren met twee zakken patatten.

FRANÇOIS : Waarom ben je toch met die knorpot getrouwd?

MOEDER : Och..

FRANÇOIS : Omdat hij geld had, is het niet? Hij had "een frituur".

MOEDER : Cois...

FRANÇOIS : Ik deed maar een "gazetteronde", dat was het verschil, hé? Ik heb u altijd graag gezien, Corry, dat weet ge en de rollen zijn omgedraaid. Ik won het groot lot uit de koloniale loterij, heb nu een eethuis waar ik "biefstuk" serveer en gij moet het doen met een cervela of een boulet.

MOEDER : Cois, asjeblief.

FRANÇOIS : Wat mij betreft, ik hoop dat hij onder zijn zakken frietpatatten dood ineensluikt!

MOEDER : COIS!!

FRANÇOIS : Geef maar toe dat ge hem strontbeu bent. Geef nu eens eindelijk toe dat ge mij graag ziet.

MOEDER : Ik ben getrouwd, Cois!

FRANÇOIS : Die avond na de toneelvoorstelling in de parochiezaal heb ik daar niet zoveel van gemerkt.

MOEDER : Ik had ne porto teveel gedronken..

FRANÇOIS : Ik heb hele goede porto thuis..

MOEDER : Wat zal het zijn, Cois?

FRANÇOIS : Oh, Corry, Corry. Gij rijt mijn wonden open.

MOEDER : Wat zal het zijn, Cois?

FRANÇOIS : (*zucht*) Tien hardgekookte eieren voor mijn "oeuf russes"... en een hartaanval voor uwe vent.

CHARLOTTE : (*zat de hele tijd "zozeged" te slapen*) Krijgt er zelf ook éne... en geeft mij ne koffie. (*Ze slaapt gewoon voort*)

FRANÇOIS : Miljaarde!! Ik vergeet altijd dat die hier zit. Heeft ze iets gehoord?

MOEDER : Ze is te doorzopen om iets te horen. Cois, die avond... dat was wat het geweest is... ik ben getrouwd en hier zijn uw hardgekookte eieren

JAN : (*De jongste zoon, komt binnen*) Ma, het is zo verschrikkelijk heet op mijn zolderkamer. Mag ik een cola pakken? (*doet het*) Dag, François.

FRANÇOIS : Dag, euh, ik kwam hardgekookte eieren halen voor mijn "oeufs russes". Dus...Corry, als ge porto nodig hebt, ik heb net een paar ongelooflijk lekkere flesjes binnengekregen. Tot ziens. (*af*)

JAN : Gaan wij porto verkopen, ma?

MOEDER : Nee, jongen, Cois was weer aan het stoeffen met zijn eethuis.

JAN : Onze pa ligt boven met een appelflauwte. Hij vroeg of ge efkes kwam.

MOEDER : (*Zucht*) Brengt gij Charlotte efkes een koffie. (*af naar boven*)

JAN : Wat is het, Charlotte, nog een kater van gisteren? (*Terwijl hij de koffie klaarmaakt en naar haar brengt*)

CHARLOTTE : ...De kater is van huis en daarom dansen er muizen een charleston in mijn hoofd.

JAN : Welwel. Hier is extra straffe koffie om uw muizen te bedwelmen.

CHARLOTTE : (*grijpt Jan bij de mouw en fluistert samenzweerderig*) De "beefsteakbakker" is op zoek naar een sappig stukje vlees... (*zingt*) "Breng geen rozen naar Corry... (*en dan Eddy Wally*) ...Chérie... Chérie!! (*doet of ze voortslaapt*)

JAN : (*Weet niet goed wat hij hiermee aan moet. Op dat moment komen Johny en Franky binnen*) Dag jongens, heet hé!

JOHNY : (*Pakt een pint uit de frigo*) Wij hebben het heet omdat we met zakken frietpatatten sleuren. Gij krijgt het heet van iets anders, is het niet, broertje?

JAN : Wat bedoelt ge?

FRANKY : Smossen met ons knappe stiefzusje... daar krijgt ge het warm van, hé Janneke?

JAN : *(glimlach,... wat een lieve jongen toch)* Wij waren gewoon wat aan het praten.

JOHNY : Babbelen!! Hoort ge dat, Franky? Ze waren wat aan het "babbelen"!!

FRANKY : Pfft. Hij kneep bijna haar "tetten" plat!!

JAN : Franky, asjeblief!!

JOHNY : Mogen we de waarheid niet zeggen, bleeksmoel? Gij denkt toch niet dat ge de enigste bent die aan haar "appeltjes" mag zitten?

FRANKY : Vergeet het niet! Haar moeder was een hoer. Het zit in het bloed. Een hoerenmoeder geeft een hoerenjong!!

JAN : *(wit wegtrekkend en gebalde vuistjes)* ...Franky!!

FRANKY : Bal uw vuistjes zo niet, jong. Straks breekt ge uw vingertjes...

KAAT : *(Heeft op de trap de laatste zinnen gehoord)* Ja!!! Mijn moeder was... zo... Zij is er ook aan dood gegaan!!! Zij was een goede moeder!!!

JOHNY : Een goede hoer en een loeder. *(Lacht stom om zijn eigen woordspeling)*

JAN : Nu is het genoeg!!!!

FRANKY : Hij meent het, Johny. Zijn vuistjes zien spierwit. Er zit geen spatje bloed meer in. Ze moeten nu zo hard zijn als uitgedroogde marsepein.

CHARLOTTE : *(Springt plots héél lenig recht, trekt Jan weg en gaat voor Franky staan)*
Hierrr!!! Sla maar op mijne smoel!! Die ziet ook zo wit als marsepein maar als ik mijn knokeknie in uw "sjokkedijze" plant, zult ge een héééél goede hoer nodig hebben om terug kleur op uw gezicht te toveren!!!

PA : *(Is op de trap verschenen, Ma volgt hem en hij buldert)* Godverdomme!!! Wat is hier aan de hand???

JOHNY : Hier is niks gebeurd. Wij maken gewoon een lolletje over ons Janneke en zijn "Katje" en mijnheer plakt al tegen de plafond!

FRANKY : En die zatte fles hier, hé Pa, wilde in onze Johny zijn "sjokkedijze" trappen!!

(Op dit moment komt François binnen)

PA : Wil iedereen het hier eens afbollen!!!! Franky en Johny, ga een pint pakken in "den Engel"! Eéntje, verstaan, en haal dan de rest van die frietpatatzakken. Jan, ga studeren, Kaat, ga mayonaise kloppen en gij, Charlotte, zuipt uwe koffie leeg en

slaapt voort!!!

(Iedereen weg, behalve Charlotte die inderdaad gaat voortslapen op haar plaatsje. François staat nog steeds met de deur in de hand.)

FRANÇOIS : ...Ik kwam gewoon vragen of er nog een paar hardgekookte eieren waren...

PA : Geef hem zijn eieren, moeder.

MA: Dan moet ik er koken...

PA : Kookt zijn eieren dan, moeder!!! *(Ma af)*

FRANÇOIS : *(Héél onwennig, na stilte)* ...en... alles goed?

PA : *(Hem lang aankijkend. François wordt heel ongemakkelijk)* ...Goe weer, hé. De mussen vallen op hunne smoel van de hitte.

FRANÇOIS : Uw... uw vrouw zegde... dat ge weer last hadt van uw hart.

PA : Zegde ze dat?

FRANÇOIS : Daarstraks..toen ik eieren kwam kopen.

PA : Gij koopt nogal eieren voor uw geld, jong. Ik dacht dat ge beefsteak verkocht?

FRANÇOIS : Oeuf Russe! Mensen willen een "kouw pla'ke" als het warm is.

PA : *(traag)* Ze... "koken"... uw eieren, is het niet? *(dan normaal)* Kunnen wij in afwachting gerust een frisse pint drinken. *(Troont hem mee naar een tafeltje en geeft hem een flesje)* Ik ga binnenkort dood! Gezondheid!! *(drinkt flesje in één teug leeg. François, verbouwereerd, nipt even aan het flesje)*

FRANÇOIS : Maar nee... Ge... ge hebt gewoon een beetje een appelflauwte van de warmte..

PA : Ik heb een flauwte aan mijne tikker en één van de dagen zegt die voor de laatste keer TIK. Nog een pintje?

FRANÇOIS : *(Heeft nog maar amper gedronken)* Ik... euh... ik ben nog bezig..

PA : Gezondheid!!! *(drinkt weer een ferme teug)* ...Het zijn dikke klootzakken!!

FRANÇOIS : Wie?

PA : Onze Franky en onze Johny. Het enige wat ze doen is zuipen, vechten en maffen.

FRANÇOIS : *(kleintjes)* Hebben ze nog altijd geen werk gevonden?

PA : In "den Engel" gaan ze dat zeker niet vinden. Ik moet ze daar een paar keer per dag

van den toog gaan krabben. Ze gaan hier alles naar de verdoemenis helpen. Ze deugen nergens voor. Ik wou dat ik ze nooit gemaakt had!!!!

FRANÇOIS : (*Slijmend*) Ge moet het toch allemaal niet zo somber inzien...

PA : Jawel!! Want ik ga kapot en geen één van mijn zoons zal de frituur voortzetten. Onze Jan voelt zich te goed om bouletten te bakken en die twee anderen zijn te lomp om twee puntzakken friet met pickles op te tellen. Het gaat hier allemaal naar de kloden!!!

FRANÇOIS : Uw vrouw is er toch ook nog..

PA : Een frituur is niks voor een vrouw alleen, in de kortste keren zit het hier vol met hoerenlopers. (*Pakt François plots stevig bij de pols*) Cois!! Ik vind u een "drol" van een vent!! (*Charlotte lacht hinnikend*) Zwijg, gij zatte fles!!! (*Charlotte direct stil*) Maar mijn vrouw ziet u wel zitten en geef maar toe dat gij haar ook ziet zitten. Als mijn hart het binnenkort niet meer ziet zitten, moet gij met haar trouwen. Zo, zie ik het zitten!! Gij krijgt mijn frituur. Sla de muren uit naar uw eigen kot, maak er het grootste restaurant van de stad van... het kan mij niet schelen!!! Ik wil alleen niet dat het hier naar de kloden gaat!! Ik wil dat mijn vrouw het goed heeft, dat ge een oog kunt houden op die twee loebassen en dat ge onze Jan laat voortstuderen. Beloof ge dat, Cois?

FRANÇOIS : Ik... weet niet wat te zeggen... ik...

PA : Zwijgt dan en luistert. Ik heb nog een bankrekening, een erfenis van mijn vader, er staat niet heel veel op maar genoeg om mijn kinderen van het straat te helpen. Trouw met Corry en ge zult het u niet beklagen!

FRANÇOIS : (*Is totaal van de kaart en ziet ook Corry in de deuropening staan. Zij heeft dit laatste gehoord*) ...Maar enfin, jong... wat zegt gij nu allemaal? Gij zijt toch nog niet dood....

PA : Beloof het mij of ik breek hier ter plaatse uwe pols!!!

MA : (*doet of ze pas nu binnenkomt*) Uw eieren, François..

FRANÇOIS : (*Hij is volledig van zijn melk en stamelt..*) ...Bedankt... schrijf het maar op... ik moet "koude plât" gaan maken... Het was een plezant babbeltje... allez, ik bedoel... het was... tot nog eens... (*weg zo snel hij kan*)

PA : En Charlotte, drinkt ge een pint van mij? Het is misschien de laatste die ik trakteer

voor ik mijn kaars uitblaas.

CHARLOTTE : Ge moogt nooit zeggen dat het de laatste is. (*Pa gaat pint inschenken achter de toog*)

MA : Zoudt ge niet beter even op uw bed gaan liggen...

PA : Ik wil rechtstaande sterven, vrouw.

MA: Als ge er dan toch zo zeker van zijt dat ge elk moment kunt doodvallen wil ik dat ge even naar mij luistert. (*is onzeker*)

PA : Hier is uw pint, Charlotte. Steek uw vingers in uw oren want ik voel dat mijn vrouw op het punt staat een geheim te onthullen.

MA: Ik... euh...

PA : Het gaat over François, is het niet?

MA : ...hoe...

PA : Ge hebt met hem liggen smossen, is het niet?

MA : Hoe weet gij dat??

PA : Twee jaar geleden, na die stomme toneelvoorstelling in het parochiecentrum.

MA: Maar...

PA : Ik heb jullie gezien. Ge ging nogal tekeer met hem, een hitsig jong veulen was er niks tegen.

MA: Gij hebt ons gezien en ge hebt er niks van gezegd???

PA : Natuurlijk niet.

MA: Ik had een paar porto's teveel gedronken.

PA : Dat was er aan te zien..

MA: Gij hebt mij dat dus niet kwalijk genomen?

PA : Tuurlijk niet! Het kwam goed uit. Twee weken later hadden we onze eerste auto.

MA : Auto? Hoe... ik snap niet..

PA : François heeft ons toen toch zijn nieuwe Citroën verkocht, voor een vriendenprijsje.

Ik heb maar efkens met de Cois moeten klappen en hij deed niet moeilijk toen ik zijn arm omwring.

MA: (*ongeloof*) Gij hebt...

PA : Natuurlijk. Zo'n kans moogt ge niet laten voorbij gaan. De Cois was heel blij dat ik niet al zijn botten heb gebroken. Gij waart trouwens ook heel content, of zijt ge

ons eerste ritje naar Lillo al vergeten? Het was van onze eerste nacht geleden dat ge mij zo hebt platgeknepen. Ge deedt nog hitsiger dan met de Cois na die toneelvoorstelling. Wat waren we allemaal content, die zondagnamiddag, hé Choe??? Ik voel mij wat plattekes, ik denk dat ik toch nog effe ga liggen. Klopt gij de mayonaise voort? (AF)

MA: (*Blijft verbouwereerd achter*) ...KLOOTZAKKEN Allemaal!!!!

CHARLOTTE : (*schiet weer wakker*) Zakken met kloten, zijn het!!! Allemaal!!!

MA : François heeft mij daar nooit iets van verteld...

CHARLOTTE : Vijgen klappen niet, die rotten aan de boom tot ze in spijs naar beneden vallen.

MA : En nu wil hij mij koppelen aan François...

CHARLOTTE : Och, hij lult uit zijne nek... hij moet eerst nog dood vallen. (*Wij horen iemand vallen op de trap en een gedempte kreet*) Lap!! Hij ligt er!! (*Zij slurpt haar pint leeg*)

MA: Man!!! (*naar boven*)

JAN : Paaaa!!! (*Van achter*)

KAAT : (*Uit keuken op*) Paa..

DOEK

T W E E D E B E D R I J F

*(Wij zijn bijna één jaar verder in de tijd. De frituur ziet er nog altijd hetzelfde uit.
Kaat kuist de ruiten van de koeltoog.)*

CHARLOTTE : "Tuft " (speek) nog eens in de rechterbovenhoek. Ik zie nog vier vliegenscheten.

KAAT : Charlotte!! Asjeblijf hé!!! Ik doe hier verdomme niks anders meer dan die stomme ruit kuisen. "Kuisen, kuisen, kuisen", dat is het enige dat ik hier nog hoor. Onze pa is nu een jaar dood en sindsdien is het niks anders geweest dan... "Kuisen, kuisen, kuisen..."

CHARLOTTE : Het is proper... dat het proper is..

KAAT : Alles is hier wreed veranderd het laatste jaar... ons ma..

CHARLOTTE : Ligt constant te "kroelen" in het bed van de beefsteak bakker..

KAAT : Charlotte!!

CHARLOTTE : Hij draait haar hoofd compleet zot. Als een slangemens zit ze rond zijne vinger gewikkeld!

KAAT : (*Zucht*) Ik weet het. Sinds François hier de deur plat loopt is zij niet meer vriendelijk... "Kuisen, kuisen, kuisen",... Toen Pa er nog was noemde ze mij Katherina...

MA: (*van achter*) Rosse, als ge klaar zijt met die ruit, zwier dan nog eens een opneemvod over de vloer!!!

KAAT : (*zucht*) Ge hoort het....

CHARLOTTE : Het moet proper zijn... dat het proper moet zijn. Als François straks komt mogen de zolen van zijn zondagse schoenen niet vuil worden.

KAAT : (*diepere zucht*) Hij komt ons ma vragen om met haar te trouwen...

CHARLOTTE : (*kwaad*) Als die koeienslachter hier baas wordt zet ik hier geen voet meer binnen!!!

MA : (*steekt haar hoofd weer binnen*) Als gij zo van uwen tak maakt moogt ge het direct afbollen!! Vergeet die vliegenscheten rechts boven niet, Rosse. (*AF*)

CHARLOTTE : Ze is "opgetaloord" alsof ze naar een begrafenis moet... (hihihi) of naar haar schavot....

KAAT : *(fel)* Als moeder van François houdt en hij van haar, heeft zij het recht om gelukkig met hem te zijn.

MA : *(roept achter)* Rosse! Ik ga nog effe om sigaren.

KAAT : *(verbeten maar stil)* Ik wou dat zij mij terug Katherina noemde...

JAN : *(op en tot Kaat)* Lukt het, Kaat?

KAAT : *(Bits)* Nee! Die vliegenscheten gaan er niet af!

JAN : Laat mij eens proberen.

KAAT : Jan, asjeblijft!! Dit zijn "vliegenscheten"!! Als ge per se uw mannelijkheid wil bewijzen, zwier dan een opneemvod over de vloer!! *(gaat ijverig door met de ruit te kuisen. Jan neemt een dweil)*

JAN : *(bedremmeld)* Is er iets?

KAAT : Nee. Er is niks!!

JAN : Is het het huwelijksaanzoek van François aan moeder dat u dwarszit?

KAAT : Zit u dat niet dwars? Gij zijt haar zoon, ik ben maar aangenomen!!

JAN : *(nadat hij een tijdje in stilte heeft gedweild)* ...Ja... het zit mij ook dwars...

KAAT : ...Sorry, Jan. *(Zij valt hem in de armen)* Dat had ik niet mogen zeggen maar ik voel mij slecht bij wat hier te gebeuren staat. Ik wil dat uw moeder gelukkig wordt.

JAN : *(Ijzig)* Dat wil ik ook... maar niet met hem.

KAAT : Ik heb overdreven. Als ze van mekaar houden, mogen wij daar toch niet tussen komen?

JAN: Houdt gij van mij?

KAAT : Ja, maar als uw moeder en François..

JAN : Ziede mij gère??

KAAT : Ja maar... uw moeder...

JAN : *(sexy)* Do you love me?

KAAT : Gij zot... *(giechelt)*

JAN : *(als een quizmaster)* Dat was het juiste antwoord! U hebt de hoofdprijs gewonnen!! Kom mee! *(Hij trekt Kaat mee de trap op)*

CHARLOTTE : Dat zal zeker niet zijn om prentjesboeken te bekijken...hihihi

(Zij heeft zoveel binnenpretjes dat zij niet merkt dat iemand naast haar is komen zitten. Het licht verandert. Pa verschijnt als een soort engel, hemelse muziek op de achtergrond)

PA : Charlotte..

CHARLOTTE : *(stomverbaasd)* ...die stem... *(zij draait zich om en schrikt zich te pletter)*
...Gij!!!!!!

PA : Dag Charlotte.

CHARLOTTE : Dat kan niet!!!! Gij zijt dood!!!! Gij zijt al een jaar dood!!!!!!!

PA : Ja, Charlotte, ge hebt gelijk. Ik ben dood.

CHARLOTTE : Wat zit gij hier dan naast mij te doen? Neeee!!!!.....Ben ik ook dood misschien? Heb ik mijn hartaanval gemist?? Een hersenbloeding misschien, die mij is ontgaan??

PA : Gij leeft nog, Charlotte.

CHARLOTTE : En gij zijt dood? Dan zit ik in het vagevuur. Op de catechismusles hebben ze mij dat zo al uitgelegd... Levende zieltjes die op een zacht vuurtje stoven tot God zegt dat ze eeuwigdurend worden geflambeerd of hun gouden lepeltje mogen gaan afhalen om rijstap te eten!!!

PA : Ik heb efkes vrijaf.

CHARLOTTE : Hé???

PA : Als ge een jaar dood zijt moogt ge efkes naar buiten. Ge moogt zelfs kiezen waar ge naartoe wilt. Ik wilde effe in mijn frituur gaan zitten... naast u.

CHARLOTTE : Ik ben dus niet dood?

PA : Nog niet, maar als ge blijft zuipen zoals ge nu zuipt zal het niet lang meer duren.

CHARLOTTE : *(Kijkt "Pa" een tijdje aan en vloekt dan heel traag)* ...Godverde Godverde miljaardesenondeju..

PA : Dat horen ze hierboven niet graag, Charlotte.

CHARLOTTE : Gij zijt het godverdomme echt!! Hoe is't hierboven?

PA : Over het eten mag ik niet klagen maar voor de rest vreet ik mijn hart op. Ge kunt